

*Atque ita
in annum
M. 3840.
ineuntem
hoc inci-
dit.

quinta & vigesima die mensis noni (hic est mensis Casleu *) centesimi quadragesimi octavi anni:

53. & obtulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum novum, quod fecerunt.

54. Secundum tempus & secundum diem, in qua contaminaverunt illud gentes, in ipsa renovatum est in canticis, & citharis, & cinyris, & in cymbalis.

55. Et cecidit omnis populus in faciem, & adoraverunt, & benedixerunt in caelum eum, qui prosperavit eis.

56. Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, & obtulerunt holocausta cum laetitia, & sacrificium salutaris, & laudis.

57. Et ornaverunt faciem templi coronis aureis, & scutulis: & dedicaverunt portas, & pastophoria, & imposuerunt eis ianuas.

58. Et facta est laetitia in populo magna valde, & aversum est opprobrium Gentium.

*Ioan. 10. 22. 59. * Et statuit Iudas, & fratres eius, & universa ecclesia Israel ut agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo à quinta & vigesima die mensis Casleu, cum laetitia & gaudio.

60. Et aedificaverunt in tempore illo montem Sion, & per circuitum muros altos, & turres firmas, nequando venirent Gentes, & conculcarent eum sicut antea fecerunt.

61. Et collocavit illic exercitum, ut servarent eum, & munivit eum ad custodiendam Bethsuram, ut haberet populum munitionem contra faciem Idumææ.

CAPUT V.

Percussit Iudas plurimas Gentes finitimas, obsessosque Galaaditas, & Galileos, ipse una cum fratre Simone liberat: & devicto semel atque iterum Timotheo, captaque civitate Ephron, qua transitum ipsi præbere noluerat, & omni masculo ipsius interempto; tandem integro numero lati revertuntur in montem Sion ad sacrificandum Domino: interea qui relicti fuerant duces in Ierusalem, dum contra Iudæ præceptum pugnant adversus Gentes, caduntur: Iudas vero percutit Chebron & Azotum, subversis ipsarum simulacris.

1. **E**T factum est, ut audierunt Gentes in circuitu quia aedificatum est altare, & sanctuarium sicut prius, iratae sunt valde:

2. & cogitabant tollere genus Iacob, qui erant inter eos, & ceperunt occidere de populo, & persequi.

3. Et debellabat Iudas filios Esau in Idumæa, & eos, qui erant in Acrabathane: quia circumferebant Israelitas, & percussit eos plagâ magnâ.

4. Et recordatus est malitiam filiorum Bean *, qui erant populo in laqueum, & in scandalum, insidiantes ei in via.

5. Et conclusi sunt ab eo in turribus, & applicuit ad eos, & anathematizavit eos, & incendit turres eorum igni cum omnibus, qui in eis erant.

6. Et transivit ad filios Ammon, & invenit manum fortem, & populum copiosum, & Timotheum ducem ipsorum:

7. & commisit cum eis prælia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, & percussit eos:

8. & cepit Gazer * civitatem, & filias eius, & reversus est in Iudæam.

9. Et congregatae sunt gentes, quae sunt in Galaad adversus Israelitas, qui erant in finibus eorum ut tollerent eos: & fugerunt in Datheman munitionem,

10. & miserunt litteras ad Iudam, & fratres eius, dicentes: Congregatae sunt adversum nos gentes per circuitum, ut nos auferant:

11. & parant venire, & occupare munitionem, in quam confugimus: & Timotheus * est dux exercitus eorum.

12. Nunc ergo veni, & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis.

13. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis * Tubin, interfecti sunt: & captivas duxerunt uxores eorum, & natos, & spolia, & peremerunt illic ferè mille viros.

14. Et adhuc epistolae legebantur, & ecce alii nuntii venerunt de Galilæa confictis tunicis, nuntiantes secundum verba hæc:

15. dicentes convenisse adversum se à Ptolemaida, & Tyro, & Sidone: & repleta est omnis Galilæa alienigenis, ut nos consumant.

16. Ut audivit autem Iudas, & populus, sermones istos, convenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis, qui in tribulatione erant, & expugnabantur ab eis.

17. Dixitque Iudas Simoni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, & libera fratres tuos in Galilæa: ego autem, & frater meus Ionathas ibimus in Galaaditim.

18. Et

* Viri potentis apud Idumæos.

*Quod cum fugisset Timotheus, & captus & peremptus est. Lib. 2. 10. & 37. Anno M. 3841. Ant. Chr. 163.

* Alius à prædicto, Gazere perempto: forte eius filius.

* Iudic. 1.

18. Et reliquit Iosephum filium Zachariae, & Azariam duces populi cum residuo exercitu in Iudæa ad custodiam:

19. & præcepit illis, dicens: Præestote populo huic: & nolite bellum committere adversum gentes, donec revertamur.

20. Et partiti sunt Simoni viri tria millia, ut iret in Galilæam: Iudæ autem octo millia in Galaaditim.

21. Et abiit Simon in Galilæam, & commisit prælia multa cum gentibus: & contritae sunt gentes à facie eius, & persecutus est eos usque ad portam.

22. Ptolemaidis: & ceciderunt de gentibus ferè tria millia virorum, & accepit spolia eorum,

23. & assumpsit eos, qui erant in Galilæa, & in Arbatis cum uxoribus, & natis, & omnibus, quæ erant illis, & adduxit in Iudæam cum lætitia magna.

Eodem ann. 3841. 24. Et Iudas Machabæus, & Ionathas frater eius transierunt Iordanem, & abierunt viam trium dierum per desertum.

25. Et occurrerunt eis Nabuthæi, & susceperunt eos pacificè, & narraverunt eis omnia, quæ acciderant fratribus eorum in Galaaditimide,

26. & quia multi ex eis comprehensi sunt in Barafa, & Bosor, & in Alimis, & in Caphor, & Mageth, & Carnaim: hæc omnes civitates munitæ, & magnæ.

27. Sed & in ceteris civitatibus Galaaditimide tenentur comprehensi, & in crastinum constituerunt admovere exercitum civitatibus his, & comprehendere, & tollere eos in una die.

28. Et convertit Iudas, & exercitus eius, viam in desertum Bosor repente, & occupavit civitatem: & occidit omnem masculum in ore gladij, & accepit omnia spolia eorum, & succendit eam igni.

29. Et surrexerunt inde nocte, & ibant usque ad munitionem.

30. Et factum est diluculo, cum elevassent oculos suos, ecce populus multus, cuius non erat numerus, portantes scalas & machinas ut comprehenderent munitionem, & expugnarent eos.

31. Et vidit Iudas quia cepit bellum, & clamor belli ascendit ad caelum sicut tuba, & clamor magnus de civitate:

32. & dixit exercitui suo: Pugnae hodie pro fratribus vestris.

33. Et venit tribus ordinibus post eos, & exclamaverunt tubis, & clamaverunt in oratione.

34. Et cognoverunt castra Timothei

quia Machabæus est, & refugerunt à facie eius: & percusserunt eos plagâ magnâ. & ceciderunt ex eis in die illa ferè octo millia virorum.

35. Et divertit Iudas in Maspha, & expugnavit, & cepit eam: & occidit omnem masculum eius, & sumpsit spolia eius, & succendit eam igni.

36. Inde perrexit, & cepit Casbon, & Mageth, & Bosor, & reliquas civitates Galaaditimide.

37. Post hæc autem verba congregavit Timotheus exercitum alium, & castra posuit contra Raphon trans torrentem.

38. Et misit Iudas speculari exercitum: & renunciaverunt ei, dicentes: Quia convenerunt ad eum omnes gentes, quæ in circuitu nostro sunt, exercitus multus nimis:

39. & Arabas conduxerunt in auxilium sibi, & castra posuerunt trans torrentem, parati ad te venire in prælium. Et abiit Iudas obviam illis.

40. Et ait Timotheus principibus exercitus sui: Cum appropinquaverit Iudas, & exercitus eius ad torrentem aquæ: si transierit ad nos prior, non poterimus sustinere eum: quia potens poterit adversum nos.

41. si verò timuerit transire, & posuerit castra extra flumen, transfretemus ad eos, & poterimus adversum illum.

42. Ut autem appropinquavit Iudas ad torrentem aquæ, statuit scribas populi secus torrentem, & mandavit eis, dicens: Neminem hominum reliqueritis: sed veniant omnes in prælium.

43. Et transfretavit ad illos prior, & omnis populus post eum, & contritae sunt omnes gentes à facie eorum, & proiecerunt arma sua, & fugerunt ad sanum, quod erat in Carnaim.

44. Et occupavit ipsam civitatem, & sanum succendit igni cum omnibus, qui erant in ipso: & oppressa est Carnaim, & non potuit sustinere contra faciem Iudæ.

45. Et congregavit Iudas universos Israelitas, qui erant in Galaaditimide, à minimo usque ad maximum, & uxores eorum, & natos, & exercitum magnum valde ut venirent in terram Iudæ.

46. Et venerunt usque Ephron: & hæc civitas magna in ingressu posita, munita valde, & non erat declinare ab ea dexterâ vel sinistrâ, sed per mediam iter erat.

47. Et incluserunt se qui erant in civitate, & obstruxerunt portas lapidibus: & misit ad eos Iudas verbis pacificis,

liii

48. di-

48. dicens: Transeamus per terram vestram, ut eamus in terram nostram: & nemo vobis nocebit: tantum pedibus transibimus. Et nolebant eis aperire.

49. Et precepit Iudas predicare in castris, ut applicarent unusquisque in quo erat loco.

50. & applicuerunt se viri virtutis: & oppugnavit civitatem illam tota die, & tota nocte, & tradita est civitas in manu eius:

51. & peremerunt omnem masculum in ore gladii, & eradicavit eam, & accepit spolia eius, & transivit per totam civitatem super interfectos.

52. Et transgressi sunt Iordanem in campo magno, contra faciem Bethsan.

53. Et erat Iudas congregans extremos, & exhortabatur populum per totam viam, donec venirent in terram Iuda:

54. & ascenderunt in montem Sion cum latitia, & gaudio, & obtulerunt holocausta, quod nemo ex eis cecidisset donec reverterentur in pace.

55. Et in diebus, quibus erat Iudas, & Ionathas in terra Galaad, & Simon frater eius in Galilaea contra faciem Ptolemaidis,

56. audivit Iosephus Zachariae filius, & Azarias princeps virtutis, res bene gestas, & praelia quae facta sunt,

57. & dixit: Faciamus & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare adversus gentes, quae in circuitu nostro sunt.

58. Et precepit his, qui erant in exercitu suo, & abierunt Iamnam.

59. Et exivit Gorgias de civitate, & viri eius obviam illis in pugnam.

60. Et fugati sunt Iosephus, & Azarias usque in fines Iudae: & ceciderunt illo die de populo Israel ad duo millia viri, & facta est fuga magna in populo:

61. quia non audierunt Iudam, & fratres eius, existimantes fortiter se facturos.

62. Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos facta est in Israel.

63. Et viri Iudae magnificati sunt valde in conspectu omnis Israel, & gentium omnium ubi audiebatur nomen eorum.

64. Et convenerunt ad eos fausta acclamantes.

65. Et exivit Iudas, & fratres eius, & expugnabant filios Esau in terra, quae ad Austrum est, & percussit Chebron & filias eius: & muros eius, & turres succendit igni in circuitu.

Eodem anno.

66. Et movit castra ut iret in terram alienigenarum, & perambulabat Samariam.

67. In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in praelium.

68. Et declinavit Iudas in Azotum in terram alienigenarum, & diruit aras eorum, & sculptilia deorum ipsorum succendit igni: & cepit spolia civitatum, & reversus est in terram Iudae.

CAPUT VI.

Antiochus repulsus ab opulenta civitate Elymaide venit in Babylonem; ubi auditis infortunis quae sui in Iudaea passi erant, incidit praetristitia in mortis languorem, consistens hoc sibi contigisse ob impietatem quam in Iudaeos exercuerat: quo ibi mortuo, & Iudae arcem Ierusalem obsidente, successor eius filius Antiochus dictus Eupator, congregato adversus Iudam potentissimo exercitu non potuit eum vincere; & Eleazar, occiso ingenti elephante, ab eo oppressus interit: Rex autem oppugnans Ierusalem revocatur a Lyfia; sed post iuratum pacem non servat iusurandum.

1. ET rex Antiochus perambulabat superiores regiones, & audivit esse civitatem Elymaidem in Perside nobilissimam, & copiosam in argento, & auro,

2. templumque in ea locuples valde: & illic velamina aurea, & loricae, & scuta, quae reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnavit primus in Graecia.

3. Et venit, & querebat capere civitatem, & depradari eam: & non potuit, quoniam innotebat sermo his, qui erant in civitate:

4. & insurrexerunt in praelium, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reversus est in Babyloniam.

5. Et venit qui nunciaret ei in Perside, quia fugata sunt castra, quae erant in terra Iudae:

6. & quia abiit Lyfias cum virtute forti in primis, & fugatus est a facie Iudaeorum, & invaluerunt armis, & viribus, & spoliis multis, quae ceperunt de castris, quae exciderunt:

7. & quia diruerunt abominationem, quam aedificaverat super altare, quod erat in Ierusalem, & sanctificationem, sicut prius, circumdederunt muris excelsis, sed & Bethsuram civitatem suam.

Anno M. 3840. Ant. Chr. 164.

* Ultra Euphratem.

† Persepolim dictam. Lib. 2. cap. 9.

* i. In finibus Persidis, cum Babylonem versus tendere.

8. Et

8. Et factum est ut audivit rex sermones istos, expavit, & commotus est valde: & decidit in lectum, & incidit in languorem praetristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat.

9. Et erat illic per dies multos: quia renovata est in eo tristitia magna, & arbitratus est se mori.

10. Et vocavit omnes amicos suos, & dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, & concidi, & corruui corde praefolitudine:

11. & dixi in corde meo: In quantam tribulationem deveni, & in quos fluctus tristitiae, in qua nunc sum: qui iucundus eram, & dilectus in potestate mea!

12. Nunc vero reminiscor malorum, quae feci in Ierusalem, unde & abstuli omnia spolia aurea, & argentea, quae erant in ea, & misi auferre habitantes Iudaeam sine causa.

13. Cognovi ergo quia propterea invenerunt me mala ista: & ecce pereo tristitia magna in terra aliena.

14. Et vocavit Philippum, unum de amicis suis, & praeposuit eum super universum regnum suum:

15. & dedit ei diadema, & stolam suam, & annulum, & ut adduceret Antiochum filium suum, & nutriret eum, & regnaret.

16. Et mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadragesimo nono.

17. Et cognovit Lyfias, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius, quem nutritivum adolescentem: & vocavit nomen eius Eupator.

18. Et hi, qui erant in arce, concluserant Israel in circuitu sanctorum: & querebant eis mala semper, & firmamentum Gentium.

19. Et cogitavit Iudas disperdere eos: & convocavit universum populum, ut obsiderent eos.

20. Et convenerunt simul, & obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt balistas, & machinas.

21. Et exierunt quidam ex eis, qui obsidebantur: & adiunxerunt se illis aliqui impii ex Israel,

22. & abierunt ad regem, & dixerunt: Quousque non facis iudicium, & vindicas fratres nostros?

23. Nos decrevimus servire patri tuo, & ambulare in praecipis eius, & obsequi edictis eius:

24. & filii populi nostri propter hoc alie-

nabant se a nobis, & quicumque inveniebantur ex nobis, interficiebantur, & hereditates nostrae diripiebantur.

25. Et non ad nos tantum extenderunt manum, sed & in omnes fines nostros.

26. Et ecce applicuerunt hodie ad arcem Ierusalem occupare eam, & munitionem Bethsuram munierunt:

27. & nisi praevenieris eos velocius, maiora, quam haec, facient, & non poteris obtinere eos.

28. Et iratus est rex, ut haec audivit: & convocavit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos, qui super equites erant.

29. sed & de regnis aliis, & de insulis maritimis venerunt ad eum exercitus conductitii.

30. Et erat numerus exercitus eius, centum millia peditum, & viginti millia equitum, & elephanti trigintaduo, docti ad praelium.

31. Et venerunt per Idumaeam, & applicuerunt ad Bethsuram, & pugnaverunt dies multos, & fecerunt machinas & exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnaverunt viriliter.

32. Et recessit Iudas ab arce, & movit castra ad Bethzacharam contra castra regis.

33. Et surrexit rex ante lucem, & concitavit exercitus in impetum contra viam Bethzacharam: & comparaverunt se exercitus in praelium, & tubis cecinerunt:

34. & elephantis ostenderunt sanguinem urae & mori, ad acuendos eos in praelium: & diviserunt bestias per legiones: & astiterunt singulis elephantis mille viri in loriceis concatenatis, & galeae aereae in capitibus eorum: & quingenti equites ordinati unicuique bestiae electi erant.

35. Hi ante tempus ubicumque erat bestia, ibi erant: & quocumque ibat, ibant, & non discedebant ab ea.

36. Sed & turres lignae super eos firmae protegentes super singulas bestias: & super eas machinae: & super singulas viri virtutis triginta duo, qui pugnabant desuper: & Indus magister bestiae.

37. Et residuum equitatum hinc & inde statuit in duas partes, tubis exercitum commovere, & perurgere constipatos in legionibus eius.

38. Et ut resulset sol in clypeos aureos, & aereos, resplenderunt montes ab eis, & resplenderunt sicut lampades ignis.

39. Et distincta est pars exercitus regis per

liii 2

per

*Quae Graecis Scythopolis dicta est. Ioseph. 12. 12.

Eodem anno. 3841. Ant. Chr. 163.

*Convenit in his numeris Ioseph, et Paulus aliter.

2. Mach. 13. 2.

* Bethsurani.

*Intervallo stadiorum 70. Ioseph.